

► L'ENTREVISTA DE DIANA MAR

CRAC de la setmana

IVAN W. ESCOLAR CARO. Responsable Federació de Construcció i Fusta de CC.OO a les TE

SECCIO PATROCINADA PER:

Davant les últimes notícies al voltant de NATURANTAIX, una de les empreses més importants del territori en el sector del moble, i després, que la seva direcció hagi notificat al comitè d'empresa la presentació d'un concurs de creditors: Més Ebre s'ha posat en contacte amb Ivan W. Escolar, responsable de la Federació de Construcció i fusta de CC.OO a les Terres de l'Ebre.

Més Ebre: En l'últim temps, Antaix ja havia donat símptomes que la seva situació no era molt bona, amb diferents ERO. La suspensió de pagaments a què s'enfronta l'empresa, ara, era previsible? Perquè?

Ivan W. Escobar: Després de 4 anys de conflictes, amb diferents ERO, els treballadors veiem que la feina anava baixant, però mai van deixar d'invertir en l'Empresa. S'havia reestructurat i feta petita fa un any i mig, es va moure maquinaria d'una punta de la fàbrica a l'altra per ser més productiva i eficient. Mai van deixar a deure salaris (fins a desembre) i sempre des de la propietat de l'empresa, o això dient, la intenció era la de continuar. Sempre veiem la possibilitat de què es fes algun dia un ERO i tancament d'empresa, però mai d'aquesta manera i enviar-nos al FOGASA, des de l'empresa sempre ens han dit que primer són los treballadors.

ME: A què és degut que

empreses del Territori, que han estat referent, com Antaix, en el sector del moble afrontin aquest tipus de futur, si més no, incert?

IWE: Això pot ser degut a diversos factors, les empreses del sector del moble han estat creades molt d'elles per ex treballadors d'altres fàbriques, al seu dia van ser emprenedors i a poc a poc els petits tallers es van fer en empreses de referència. D'una manera de fer i una idea fan l'eix central de la seva producció i no la canvien, no han sabut modificar i fer canvis tant en el mercat com en les seves empreses, no ha confiat en la formació dels seus operaris i molts cops han errat en decisions empresarials. Tampoc no hem d'oblidar que molts d'ells com el cas d'Antaix no hi hagut un relleu generacional, són persones grans i jubilades, els fills dels propietaris no han vist la necessitat de continuar amb el negoci.

ME: Durant molt temps, sobretot a conseqüència del tancament de la fàbrica LEAR, s'ha intentat lluitar per la reindustrialització a les Terres de l'Ebre. MEREalment ens en sortirem? O anem a pitjor?

IWE: Anem a pitjor, no hi ha inversió en infraestructures i no s'està invertint en les empreses del territori. Estem farts de veure com s'ajuden a grans empreses o bancs i com les ajudes passen de llarg per les Terres de l'Ebre.

ME: Antaix, ha estat una empresa molt important del sector del moble i el sector

del moble, també, ho és per a les postres terres. Perilla el clúster?

IWE: El clúster ja està en perill, en 4 anys els llocs de treball del sector del moble han baixat un 60 %, en 2008 havien vora 6000 treballadors i treballadores, i ara som 2000 escaigs. No hi ha empresa del moble que no estigui en problemes i patint per mantenir la seva activitat, totes estan en ERO temporals o algunes per desgracia tancant.

ME: Heu comentat que hereu coneixedor de les intencions de l'empresa i que encara la veieu viable. Llavors, que passà? Perquè considera que els propietaris la volen tancar?

IWE: És molt simple, apriament de l'empresa. Quant hi han varies empreses al grup i la més gran, per estructura d'edificis, costos i altres factors no arriba a donar la rendibilitat desitjada, la deixen caure pel seu propi pes.

I paral·lelament una altra empresa del grup agafa el relleu de la producció amb menors costos i més perspectiva.

No s'ha d'oblidar que Antaix té conveni propi on els salaris són més elevats que el conveni del sector de Tarragona i una plantilla amb molta antiguitat.

ME: Quin paper jugarà

l'Administració en el que està passant? I vosaltres com a sindicat?

IWE: El paper de l'administració fins ara ha estat molt defraudant, en els ERO que hem vist des de 2008, l'únic que l'ha preocupat és que no tanquessin les empreses, alguns cops sense importar la situació en què quedaven els treballadors.

ME: Fa temps que a nivell sindical, aquí, a les Terres de l'Ebre heu fet "front comú" tots els sindicats. En aquesta ocasió també?

IWE: També, a Antaix hi ha representació dels 2 sindicats majoritaris, CC.OO i UGT estem en un moment de defensar els llocs de treball, els centres de treball i el futur d'aquestes terres. Sense indústria no hi ha futur, ni aquí ni enlloc. Després de les deslocalitzacions de Lear i Cristales Guardiola, no ens podem quedar amb els braços caiguts i veure com s'ensorra una indústria més d'aquest territori.

ME: Si finalment, Antaix

tanca. Quantes persones es quedaran a l'atur i com afectaria al municipi de La Sénia, i de retruc a la comarca i el territori?

IWE: Amb el tancament de NATURANTAIX ens quedem al carrer 86 persones, la major part de la Sénia, al voltant del 60%, la resta són de diferents poblacions del Montsià, Baix Ebre i també de la província de Castelló.

Pel tipus de moble, hi havia molt de material subcontractat a altres empreses del territori, el tancament pot afectar al voltant de 200 treballadors i treballadores més.

Què passarà?

«Si NATURANTAIX tanca es queden al carrer 86 persones, la major part de la Sénia»